

PRZYWYKAĆ (13) *vb impf*

a jasne.

inf przywykać (2). ◇ *praes 1 sg* przywykâm (3). ◇ *3 pl* przywykają (1). ◇ *imp 2 sg* przywykâj (2). ◇ [2 *pl* przywykâjcie.] ◇ *3 pl* niech, niechâj przywykają (2). ◇ *con 3 sg m* by przywykâl (2). ◇ *part praes act* przywykając (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (trzy z niżej notowanych przykładów) i XVIII w. s.v. przywyknąć.

Przyzwyczajając się do czegoś; nabierać jakiegoś nawyku, zwyczaju; assuescere Modrz, Calep, Cn; consuescere, insuescere Calep, Cn; in consuetudinem venire Calep (13) : Assuesco, [...] consuetudinem capio, in consuetudinem venio – Zwiczaiąm łzie, prziwikam. Calep 106a, 546b.

przywykać czemu (6): A iuż teraz prziwikay pracy/ i nie wczâlom/ Abyś lię mógł łpofobić ku trudniejszy czâlom. KochSat Cv; iedźże ná nim [koniu] przez zagony áby téż nierównym drogám przywykâl SienLek 191; RejPos 83v; ModrzBaz 68, 109v; [A tem czâlem vroczné té ofiary mili Przyiaćiele/ [...] gdyście lię ku nim ták tráfili/ [...] dokonaycie/ A odtąd towarzyskim łtołóm przywykaycie [et iam nunc sociorum adsuescite mensis VIII 176] VergKoch 221, 180 (Linde)]. Cf Zwrot.

cum inf (3): A [dziatki] niech nie będa názybt pieczonými/ Niech przywykáia łpác ná gołey ziemi. KochFrag 16; LatHar 581; A ták z młodu przywykay przestâwâć ná mále: Kochay lię w dobrej łlawie/ záchoway ią w cále. KlonWor 41.

Zwrot: »obyczaiom [jakim] przywykać« (1): á [dzieci] obyczâiom onymże [tj. klótni rodziców] theż przywykáia/ że też tákże łwarliwe á nieunołzone/ gdy lat łwych doydâ/ być mułzâ. RejPosWstaw [41²].

a. Nabierać umiejętności, uczyć się; condiscere Calep, Cn (2) : Condisco – Vczę łzie, prziwicam. Calep 236a.

przywykać czemu (1): Swietcy niechay łye w cudzy vrząd nie wdawâia/ Ale Rycérłkim łprâwám z nowu przywykáia. KochZg B.

Formacje współrdzenne cf WYKNAĆ.

Cf PRZYWYKANIE